

noget om, hvorledes det Forslag, som Finansministeren skal fremlægge, skal være be-
skaffent. Der staar aldeles intet om, i hvil-
ken Retning det skal gaa, og jeg tror nok,
at Landboerne have Krav paa at faa en
billig Tiendeafløsning. Jeg tror, at man
vel kan fremkomme med dette Krav uden at
udsætte sig for Beskyldningen for, at man
vil spænde Ben for Forslaget eller gøre det
Fortræd. Jeg vil ikke dvæle videre ved
Tiendens Historie. Den er os alle velbe-
kendt. Vi vide, at Herremændene og de, der
have haft Magten i tidligere Tid, have for-
staaet at vælte Byrden fra sig selv og lægge
Tienden over paa dem, der ikke havde Magt.
Jeg vil blot henbise til, at i andre Lande
er Tienden bleven afløst paa billigere Maade
end med dens fulde Værdi. Jeg ved, at f.
Eks. enkelte Stater i Tyskland ere gaaede frem
paa denne Maade, og at Tienden blandt
andre Maader er bleven afløst med det
16dobbelte af Udsælsens aarlige Værdi. Jeg
beder om, at dette ogsaa maa blive taget
under Overvejelse.

Med Hensyn til Lønningerne, der findes
omtalt i §§ 4 og 5 skal jeg udtale min
Forundring over, at den højtærede Minister
var utilfreds med dem som for smaa. Dertil
svarede det ærede Medlem for Præsto Amts
6te Valgkreds efter min Mening fuldstændig
rigtig, at Lønningerne ere store nok. Vi
have ikke i de andre Embedstater tilsvarende
Lønninger til dem, der skulde gives f. Eks.
til Biskopper. Det ærede Medlem for
Præsto Amts 6te Valgkreds sagde, at vore
Generaler kun kunde stige til 8,000 Kroner
og Amtmændene til 7,200, medens Sjællands
Biskop efter dette Forslag foreslaas lønnet
med 9,000 Kr., og de øvrige Biskopper kunne
stige til 8,000 Kr. Jeg vil hyderligere bemærke,
at vore Stiftamtmand og Amtmænd, som
kunne stige til 7,200 Kr., skulle have 25 Mar
dertil, medens efter dette Forslag Sjællands
Biskop kommer op til 9,000 Kr. efter 10
Mars Forløb, og de øvrige Biskopper efter
20 Mar naa til 8,000 Kr., og naar de saa
oven i Købet synes at være rigelig udstyrede
haande til Kontorhold og med Befordrings-
godtgørelse samt med Repræsentationsudgifter,
kan jeg ikke forstaa denne Tale om, at dette
er lave Lønninger, lige saa lidt som jeg kan
mene, at de foreslaaede Lønninger til
Præsterne ere lave. Jeg mener, at de ere

fuldt ud rundelige særlig for de øverste
Klassers Vedkommende. Da der jo imidlertid
kun er Tale om faa Embeder af denne Slags,
kan dette jo ikke spille nogen stor Rolle. —
Med Hensyn til Jordspørgsmaalet hentydede
det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valg-
kreds i Gaar til, at det muligvis er rigtigere
at frastille al Jord. Dette er imidlertid
ikke ubeløst, saa vidt jeg kan se, ifølge
Forslaget. Naar vi se hen til §§ 6 og 7,
kan Kommissionen i ethvert Tilfælde be-
stemme, at der skal frastilles ind over de
2 Edr. Hartkorn alt saa nær som Høve og
Bopæl. Jeg hævder nærmest til den Mening,
som det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje
Valgkreds nærer, at man skal stille al Jord
bort fra Præstegaardene. Jeg har kun
meget saa Steder set, at Præsterne behandle
deres Jord med nogen egentlig Fornuft.
Naar de bære sig fornuftigt ad, bortforpagte
de den, om end de ganske vist kun saa lave
Forpagningsafgifter. Naar de selv drive
Jorden, sidde de blot og samle Gæld derved
og komme daarligt fra det. Jeg tror heller
ikke, det vilde blive bedre, naar man sætter
Præstegaardsjorderne ned til 2 Edr. Hartkorn,
thi naar Præsterne saa 2 Edr. Hartkorn,
blive de derfor hverken værre eller bedre
Udsbrugere, og de fleste Præster ville ønske
at bortforpagte de 2 Edr. Hartkorn. Men
paa en Gaard, der har 2 Edr. Hartkorn,
kan ingen Forpagter leve, det er ikke en
Gaard, der egner sig til Bortforpagtning.
Præsterne ville da blive nødt til at beholde
Jorden, og det vil blive et daarligt Land-
brug, Jorden vil blive drevet paa upraktisk
og uhenfistmæssig Maade, de ville kun
sidde og samle sig Gæld og være forlegne
dermed. Nu stiges der, at det kan ikke gaa
at stille dem af med Jorden, de kunne ikke
faa Mælk og Kjørsel, Hønderne sælge deres
Mælk, og Præsterne kunne ingen Ting faa.
Jeg tror ikke, det er Tilfældet; jeg tror,
det er meget let at faa Mælk — for Be-
taling selvfølgelig, thi nu vide Folk jo nok,
hvad Mælken er værd. Jeg tror, i
Grunden ikke, der er Steder, hvor man
ikke kan faa Mælk. Dige saa forholder det
sig med Kørslen, saa jeg tror, at det vilde
være rigtigere at fratage dem al Jord og
tilstaa dem nogen Kørselsgodtgørelse i Stedet.
Den kan ikke være det samme for alle Em-
beder, thi alle Præster have ikke lige meget